

PATCH-PICTURES

PETICĂRIE - OPERA INEDITĂ A ARTISTEI LILIAN THEIL

Dana Sofia Bänder

Începând din anul 1990, doamna Lilian Theil concepe și execută cu multă imaginație, îndemânare și perseverență o operă de artă complexă, redând multiple aspecte ale schimbărilor politice, sociale, economice, demografice și culturale, care au avut loc în ținuturile noastre, precum și sentimente și percepții personale.

Compozițiile sunt alcătuite din petice, cusute pe o pânză, care formează substratul imaginii, concepută în prealabil până în cel mai minuscul detaliu. Peticele de culori și mărimi diferite formează o peticărie¹. Ansamblul astfel realizat redă un tablou, care, în majoritatea cazurilor, conține un mesaj uneori greu de deslușit la prima vedere. Deseori imaginile sunt însoțite de comentarii explicative în diferite limbi. Mărimea lucrărilor variază între 1m² și 2m².

Biografie

Doamna Lilian Theil s-a născut în anul 1932 la Brașov. După absolvirea liceului „Principesa Elena”, s-a înscris la Academia de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, de unde a fost exmatriculată după doi ani, fiind de „origine nesănătoasă”.

În 1953 familia a fost evacuată din casa părintească de la Brașov, rămânând însă în continuare stabiliți în același oraș. În anul 1957 se căsătorește cu doctorul Josef Theil, cu care petrece 3 ani în Maramureș. În 1959 se naște fiul lor, Peter Cristian. Se întorc la Brașov, pentru specializarea domnului Theil în neuro-psihiatrie, unde se naște al doilea fiu, Johannes Karl, în 1961. În același an are loc repartizarea și mutarea familiei la Sighișoara.

Doamna Lilian Theil și-a dedicat cea mai mare parte a vieții datoriilor casnice și familiare, observând cu perspicacitate fenomenele înconjurătoare și chibzuind temeinic asupra însușirilor omenești. Abia în perioada post-comunistă a început să redea aceste cugetări în vasta ei operă de peticărie.

---

¹ Peticărie: Mulțime de petice. Din petică +suf.-ărie. Dicționarul limbii române moderne, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1958.

Domnul Dr. Josef Theil a decedat în anul 2013.

Expoziții: Brașov, București, Heidelberg, München, Sighișoara.

Toate lucrările se află în proprietate particulară.

O parte din lucrări au fost publicate în anul 2014 sub titlul „Ein Bilderbuch für Greise/ Un album pentru bătrâni“, însoțite de un text explicativ în limba română și germană. Într-un dialog imaginar între două persoane în vârstă, Josef și Josefina, în care se recunosc soții Theil, sunt comentate situații și probleme cotidiene și percepțiile personale legate de schimbările istorice din ultimele decenii.

Doamna Theil locuiește la Sighișoara, concepând și executând în continuare lucrări de peticărie, precum și copii după tablourile existente, care se află în colecții particulare în diferite părți ale lumii.

Tablourile, în ordine cronologică, realizate până la sfârșitul anului 2016:

Secolul XX (1), 108 x 112 cm, 1990 (Fig.3)

Secolul XX (2), 108 x 112 cm, 1990 (Fig.4)

Secolul XX (3), 108 x 112 cm, 1991 (Fig.5)

Crini, 140 x 90 cm, 1991

Imigrarea și emigrarea sașilor, 97 x 162 cm, 1992 (Fig.6)

Zi de târg la Sighișoara, 100 x 80 cm, 1992

Pericolele tinereții, 140 x 160 cm, 1993

Înger (Revelație postrevoluționară), 147 x 95 cm, 1993

Istoria comunismului, 128 x 166 cm, 1994

Certuri familiare 1, 122 x 122 cm, 1994

Mame, 148 x 148 cm, 1995

Datină românească – Jocul Capra, 80 x 90 cm, 1995

Curpen, 80 x 60 cm, 1996

Mijlocul vieții, 90 x 70 cm, 1996

Deportarea – ianuarie 1945, 130 x 120 cm, 1997

Turnătorul, 100 x 90 cm, 1997

Tranziția, 127 x 103 cm, 1998

Celălalt Țipăt, 110 x 110 cm, 1998

Bujori, 135 x 110 cm, 1999

Puncte de vedere 1, 120 x 110 cm, 2000

Puncte de vedere 2, 120 x 110 cm, 2000

Muzică militară, 124 x 113 cm, 2001

Perseverență, 127 x 103 cm, 2001 (Fig.2)

Dor de casă, 150 x 140 cm, 2002

Certuri familiare 2, 148 x 117 cm, 2002

Diferențe, 138 x 114 cm, 2003

Rămas bun, 104 x 193 cm, 2003

Scene unei căsnicii, 160 x 130 cm, 2004

Frică, 125 x 112 cm, 2004

Permeabili, 130 x 137 cm, 2005

Concert de muzică Rock 1, 120 x 120 cm, 2005

Concert de muzică Rock 2, 120 x 90 cm, 2006

Concert de muzică Rock 3, 120 x 90 cm, 2006

Noii sfinți, 137 x 96 cm, 2007 (Fig.1)

Cruce din Săpănța, 157 x 67 cm, 2007 (Fig.8)

Câte ceva din istoria orașului Sighișoara, 168 x 113 cm, 2008

Isus - ce am făcut din învățătura lui, 138 x 99 cm, 2008 (Fig.7)

Cu funia injurul gâtului, 128 x 92 cm, 2009

Malve, 92 x 72 cm, 2009

Cele 10 porunci, 130 x 115 cm, 2010

Bătrînul arbore, 138 x 94 cm, 2011

Ultimul joc, 130 x 90 cm, 2012

Așa suntem noi acum, 110 x 100 cm, 2012

După zece ani, 100 x 142 cm, 2013

Diferențe, 135 x 115 cm, 2014

Ultimii martori, 83 x 130 cm, 2014

Cursul vieții, 118 x 124 cm, 2015

Mircea Cărtărescu: Orbitor, 120 x 112 cm, 2015

Obiceiuri țigănești preluate?, 134 x 98 cm, 2016

Cugetări despre termenul „cumsecade”, 160 x 138 cm, 2016

Crâmpoie din viață, 80 x 80 cm, 2016

Certuri familiare 3, 115 x 150 cm, 2016

Câteva piese din creația artistică au fost alese în prezentul articol pentru a exemplifica compoziția imaginilor și a simbolurilor precum și alegerea culorilor și a nuanțelor materialelor folosite.

Trilogia „Secolul XX” (Fig.3,4,5) redă multitudinea de aspecte și schimbările care au loc în diferite faze ale secolului la noi. Prima imagine (Fig.3) reprezintă dictatura nazistă, simbolizată prin zvastică și oroarea războiului, urmat de o nouă dictatură, simbolizată prin seceră și ciocan. În centrul imaginii, caracteristic tuturor evenimentelor, este pumnul de fier înconjurat de nenumărate cruci, victimele războiului și ale regimurilor dictatoriale și totalitare. Suprafața este compusă din multe petice de diferite culori încadrate de sârmă ghimpată, simbol al închisorii, a lipsei de libertate. Firele sârmei sunt însoțite de mulți ochi, șerpi încovoiați în formă de ureche sunt presărați în diferite părți ale tabloului, sugerând supravegherea. Culorile alese sunt în mare parte vii, contrastând la prima impresie cu subiectul. Intenția este de a reda astfel nu doar traumele trăite ci și experiențele cotidiene pozitive, dorințele, speranțele, supraviețuirea însăși.

Tabloul următor (Fig.4) sugerează faza copleșitoare a ultimelor două decenii ale dictaturii, redată în culori sumbre. Încadrată în cenușiu, toată viața decurge într-o monotonie apăsătoare, într-un mediu trist, în care toate blocurile și lăcașurile sunt gri. Până și plantele au culori șterse. Imaginea pare copleșită de Palatul Poporului, redând situația reală a acelei perioade istorice, în care un popor întreg a fost înjugat pentru a satisface megalomania unui dictator.

Ultimul tablou al trilogiei (Fig.5) are un aspect cu totul diferit. Cortina de fier a dispărut, libertatea de a-și satisface o serie de dorințe este redată prin numeroase imagini, care simbolizează bunăstarea, dar culorile sunt estompate, palide. Imaginea

este dominată de o caracatiță, creatură lacomă și hrăpăreață, care cu cele opt brațe puternice acaparează și înăbușește victimele. Este mentalitatea capitalistă, iluzia posibilităților nelimitate.

„Noii sfinți” (Fig.1) redă una din caracteristicile societății contemporane, adorația față de noii idoli. Personajele sfinte, atotprezente în tradiția ortodoxă, sunt înfățișate purtând ziare, toaletă stridentă, microfon, mingea de fotbal și teniși. Imaginea sugerează modul în care credința strămoșească și valorile creștine au fost înlocuite cu valori efemere: vanitatea, vedetele sportive, dependența de medii. Crinii, care în iconografia creștină simbolizează puritatea, au devenit simple elemente decorative.

Tabloul „Perseverență” (Fig.2) redă o clădire bisericască veche, dar nedeteriorată de cursul timpului, încadrată de codrii uriași, care nu au reușit să o năpădească. Temeinic construită, silueta bisericii se distinge de suprafața cerului diferit nuanțat. Fiecare locuitor al regiunii sighișorene precum și cei care admiră Sighișoara recunosc Biserica Sf. Nicolae (Biserica din Deal), care a înfruntat greutățile vremii multe secole la rând. Imaginea redată pare evidentă, dar titlul sugerează adevăratul sens al lucrării. Suprafața cerului și a pădurilor, care formează o unitate, redată în diferite culori, întunecate, sumbre, tulburătoare, dar și vii, inspirând încredere, pînă la nuanțe deschise, luminoase, sugerează multitudinea fenomenelor, pe care le-a înfruntat străvechea clădire, rămânând neclintită, necopleșită.

„Isus – ce am făcut din învățătura lui” (Fig. 7) arată răstignirea în manieră tradițională, redată pe un fond de culoare roșie, țipătoare. Siluete de călăreți, soldați din diferite epoci, gonesc caii, copleșind imaginea răstignirii. Scena biblică se suprapune cu atrocitățile, cu suferința, cu jertfele, simbolizate prin culoarea roșie.

„Imigrarea și emigrarea sașilor” (Fig.6) este o lucrare într-o manieră diferită. În trei benzi suprapuse, se derulează istoria sașilor în Transilvania, de la venirea primilor imigranți pînă la plecarea lor, după opt secole. Benzile sunt intercalate de inscripții în limba germană și română. Redusă la câteva scene semnificative, care redau greutățile, pe care le-au înfruntat, prezența civilizației săsești rămâne evidentă în arhitectura, care caracterizează locurile unde au trăit.

„Cruce de la Săpânța” (Fig.8) este o copie a unei cruci existente în Cimitirul Vesel de la Săpânța, în Maramureș.

După cum reiese din prezentarea celor opt tablouri, creația artistică a doamnei Lilian Theil, este – cu excepția pieselor decorative – o artă programatică, prezentând o complexitate de subiecte: teme istorice, aspecte ale societății și ale vieții cotidiene, experiențe individuale.

Temele istorice sunt redată în diferite moduri. Benzi, pe care se derulează diferitele secvențe istorice, reduse la scene concludente (Imigrarea și emigrarea sașilor (Fig. 6), Câte ceva din istoria orașului Sighișoara, Istoria Comunismului) sau conținând un eveniment complex concentrat într-o singură imagine (Deportarea – ianuarie 1945, Secolul XX 1, 2, 3).

O serie de lucrări reflectă multiplele aspecte ale societății, schimbările decisive din ultimele decenii, primejdiile latente (Așa suntem noi acum, Obiceiuri țigănești preluate?, Turnătorul, Înger – Revelație postrevoluționară, Tranziția).

Impresiile și experiențele individuale, situații semnificative, în care fiecare spectator se recunoaște, joacă un rol esențial în creația artistei (Diferențe, Scene unei căsnicii, Ultimul joc, Mame, Certuri familiare, Dor de casă). În multe lucrări un umor fin caracterizează redarea imaginilor (Concert de muzică Rock 1, 2, 3).

Un realism sfâșietor predomină în unele creații (Isus – ce am făcut din învățătura lui (Fig. 7), Deportarea - ianuarie 1945, Dor de casă). Câteva tablouri cu scop decorativ (Crini, Bujori, Malve, Cruce de la Săpânța, Jocul Capra, Curpen) sau cu caracter descriptiv (Zi de târg la Sighișoara, Rămas Bun, După 10 ani) întregesc colecția. O lucrare unică este prelucrarea unui subiect literar, Mircea Cărtărescu: Orbitor. Demn de amintit este faptul, că toate lucrările sunt executate din zdrențe, din deșuri, artista realizând astfel un mod inedit de reciclare.

Majoritatea lucrărilor nu poartă semnătură, dar, datorită originalității lor, atât în ceea ce privește imaginea redată cât și felul compoziției și modul de realizare, pot fi atribuite fără îndoială artistei Lilian Theil, o martoră a timpului cu capacitatea de a pătrunde profund în înțelesul lucrurilor și de a reda esențialul în mod evident.

Patch-Pictures
Flickenbilder – die neuartige Bildgestaltung der Künstlerin Lilian Theil
(Zusammenfassung)

Seit Anfang des Jahres 1990, als das Zeitgeschehen hierzulande eine bedeutende Wende erfuhr, gestaltet Frau Lilian Theil, in einer eigenwilligen Darstellungsweise, Kunstwerke, die sowohl einschneidende menschliche Erfahrungen und Gefühle als auch eine Vielfalt der politischen, sozialen, wirtschaftlichen, demografischen und kulturellen Aspekte dieses Gebietes beinhalten.

Die aus Stoffteilen zusammengesetzten Bilder, die auf einem Tuch festgenäht sind, ergeben ein Gesamtwerk, das bis ins kleinste Detail ausgedacht und ausgearbeitet ist. Es sind Flickenbilder, Patch-Pictures, deren Ausmaße zwischen 1m² und 2m² variieren. Die Auswahl des Materials und der Farben entspricht dem Inhalt der Darstellungen, die nicht selten versteckte Botschaften enthalten. Erklärungen in verschiedenen Sprachen begleiten oft die einzelnen Bildelemente.

Lebenslauf

Frau Lilian Theil ist 1932 in Kronstadt geboren, wo sie das Gymnasium „Principesa Elena“ besuchte. Nach dem Abschluss folgte das Studium an der Kunstakademie „Nicolae Grigorescu“ in Bukarest, das sie jedoch 1953, wegen „ungesunder Herkunft“, verlassen musste. Im gleichen Jahr erfolgte die Evakuierung der Familie, die jedoch weiterhin in Kronstadt wohnen durfte.

1957 heiratete sie Dr. Josef Theil, mit dem sie 3 Jahre in der Maramuresch verbrachte, wo 1959 ihr Sohn Peter Cristian geboren wurde, danach erfolgte die Rückkehr nach Kronstadt, wo 1961 ihr zweiter Sohn, Johannes Karl, geboren wurde.

1961 zog die Familie nach Schäßburg um.

Frau Theil widmete weiterhin den größten Teil ihrer Zeit den familiären und häuslichen Verpflichtungen. Mit stets wachem Interesse und scharfsinniger Beobachtungsgabe verfolgte sie die Ereignisse und Veränderungen in ihrer Umwelt. Erst in post-kommunistischer Zeit wurde diese komplexe Gedankenwelt in Flickenbilder übertragen.

Dr. Josef Theil verstarb 2013 in Schäßburg.

Ausstellungen ihrer Werke fanden in Bukarest, Heidelberg, Kronstadt, München und Schäßburg statt.

Frau Theil ist weiterhin wohnhaft in Schäßburg und gestaltet sowohl Flickenbilder mit neuem Inhalt als auch Kopien ihrer bereits existierenden Werke, die sich in Privatsammlungen in der ganzen Welt befinden.

Im Jahre 2014 ist ein großer Teil davon in „Ein Bilderbuch für Greise/Un album pentru bătrâni“ veröffentlicht worden, mit einem Begleittext, der wertvolle Informationen über die Künstlerin und deren Bilder enthält. Es ist ein erdachtes Gespräch zwischen zwei älteren Personen, Josef und Josefine, in denen man das Ehepaar Theil erkennt. Sie unterhalten sich über das Alltagsgeschehen, über ihre persönlichen Empfindungen und Erfahrungen, eingebunden in die Ereignisse, die im Laufe ihres langen Zusammenlebens stattfanden. Diese Eindrücke finden sich in den Flickenbildern der Künstlerin wieder, die als Zeitzeugin, als aufmerksame Beobachterin angesehen werden darf.

Die Flickenbilder, in chronologischer Reihenfolge, die bis Ende des Jahres 2016 angefertigt wurden:

Das XX. Jahrhundert (1), 108 x 112 cm, 1990 (Fig.3)

Das XX. Jahrhundert (2), 108 x 112 cm, 1990 (Fig.4)

- Das XX. Jahrhundert (3)*, 108 x 112 cm, 1991 (Fig.5)
Lilien, 140 x 90cm, 1991
Einwanderung und Auswanderung der Sachsen, 97 x 162 cm, 1992 (Fig.6)
Markttag in Schäßburg, 100 x 80 cm, 1992
Gefahren der Jugend, 140 x 60 cm, 1993
Engel (Postrevolutionäre Erkenntnis), 147 x 95 cm, 1993
Die Geschichte des Kommunismus, 128 x 166 cm, 1994
Familienstreitigkeiten 1, 122 x 122 cm, 1994
Mütter, 148 x 148 cm, 1995
Rumänischer Neujahrsbrauch, 80 x 90 cm, 1995
Clematis, 80 x 60 cm, 1996
Mitte des Lebens, 90 x 70 cm, 1996
Deportation – Januar 1945, 130 x 120 cm, 1997
Der Spitzel, 100 x 90 cm, 1997
Der Übergang, 127 x 103 cm, 1998
Der andere Schrei, 110 x 110 cm, 1999
Pfingstrosen, 135 x 100 cm, 2000
Standpunkte 1, 120 x 110 cm, 2000
Standpunkte 2, 120 x 110 cm, 2000
Marschmusik, 124 x 113 cm, 2001
Standhaftigkeit, 127 x 103 cm, 2001 (Fig.2)
Heimweh, 150 x 140 cm, 2002
Familienstreitigkeiten 2, 148 x 117 cm, 2002
Unterschiede, 138 x 114 cm, 2003
Abschied, 104 x 193 cm, 2003
Szenen einer Ehe, 160 x 130 cm, 2004
Angst, 125 x 112 cm, 2004
Die Durchlässigen, 130 x 137 cm, 2005
Rockkonzert 1, 120 x 120 cm, 2005
Rockkonzert 2, 120 x 90 cm, 2006
Rockkonzert 3, 120 x 90 cm, 2006
Die neuen Heiligen, 137 x 96 cm, 2007 (Fig.1)
Kreuz aus Săpânța, 157 x 67cm, 2007 (Fig.8)
Einiges aus der Geschichte der Stadt Schäßburg, 168 x 113 cm, 2008

Jesus – was wir aus seiner Lehre gemacht haben, 138 x 99 cm, 2008 (Fig. 7)

Mit der Schlinge um den Hals, 128 x 92 cm, 2009

Malven, 92 x 72 cm, 2009

Die zehn Gebote, 130 x 115 cm, 2010

Der alte Baum, 138 x 94 cm, 2011

Letztes Spiel, 130 x 90 cm, 2012

So sind wir jetzt, 110 x 100 cm, 2012

Nach zehn Jahren, 100 x 142 cm, 2013

Unterschiede, 130 x 115 cm, 2014

Die letzten Zeugen, 83 x 130 cm, 2014

Der Lauf des Lebens, 118 x 124 cm, 2015

Mircea Cărtărescu: Orbitor, 120 x 112 cm, 2015

Zigeunersitten als Vorbild?, 134 x 98 cm, 2016

Nachdenken über das Wort „anständig“, 160 x 138 cm, 2016

Erinnerungsfetzen, 80 x 80 cm, 2016

Familienstreitigkeiten, 115 x 150 cm, 2016

Sämtliche Werke befinden sich im Privatbesitz.

Einige davon werden hier vorgestellt, um die inhaltliche Vielfalt und die Darstellungsweise zu veranschaulichen. Die Trilogie „*Das XX Jahrhundert*“ (Fig. 3, 4, 5) verdeutlicht die gewaltigen Veränderungen und die einschneidenden Ereignisse, die hierzulande stattfanden.

Auf dem ersten Bild (Fig.3) sind die Nationalsozialistische Diktatur und die Schrecken des Krieges, symbolisiert durch Hackenkreuze, sowie die darauffolgende Diktatur, symbolisiert durch Hammer und Sichel, dargestellt. Im Mittelpunkt befindet sich die eiserne Faust, umrahmt von zahlreichen Kreuzen, die Opfer der totalitären und diktatorischen Regime. Die Bildfläche besteht aus zahlreichen Flecken unterschiedlicher Farben. Sie ist von Stacheldraht umfasst, Symbol des Gefängnisses. Viele Augen und kleine Schlangen, die sich zu Ohren winden, deuten auf Kontrolle, Beobachtung, Abhörverfahren hin. Die Auswahl der leuchtenden Farben, die im Gegensatz zu dem Inhalt zu sein scheinen, ist beabsichtigt, um dadurch auch die angenehmen, positiven Erlebnisse in den damaligen Zeiten zu versinnbildlichen, die Träume und Hoffnungen, das Überleben selbst.

Das zweite Bild (Fig.4), von düsteren Farben geprägt, stellt die erdrückende Phase der Diktatur dar. Graue Monotonie kennzeichnet die Umgebung, die Häuser, sogar die Pflanzen. Im Mittelpunkt steht der riesige „Palast des Volkes“, als Inbegriff der Unterjochung eines ganzen Staates, das den Größenwahn eines Diktators zu befriedigen hatte.

Der letzte Teil der Trilogie (Fig.5) zeigt ein völlig verändertes Bild. Wohlstand und Wohlergehen, symbolisiert durch Häuser, Tiere, Pflanzen, kennzeichnen die neue post-kommunistische Welt. Die ausgesuchten Flecken sind jedoch blass, das Geschehen wird von einer riesigen Krake beherrscht, ein gieriges, einnehmendes Geschöpf, das ihre Opfer erstickt. Es ist die kapitalistische Mentalität, die Illusion der unbegrenzten Möglichkeiten.

„*Die neuen Heiligen*“ (Fig.1) beinhaltet die Neudeutung der in der orthodoxen Religion traditionellen Darstellung der Heiligenbilder. Die neun Götzen, Pop-Stars, Medien, Sport-Größen,

haben die christlichen Vorbilder ersetzt, Narzissmus, Eitelkeit, Selbstdarstellung, symbolisiert durch aufwendiges Erscheinungsbild, Mikrofon, Fußball, sind die neuen Idole. Die Lilien, ehemals Symbole der Reinheit, dienen lediglich dekorativen Zwecken.

„Standhaftigkeit“ (Fig. 2) zeigt eine mittelalterliche Kirche, die von dichten Wäldern umgeben ist. Ihre Konturen zeichnen sich deutlich von der weiten Himmelsfläche ab. Jeder Schäßburger und alle Diejenigen, die die Stadt schätzen, erkennen den massiven Sakralbau des Hl. Nikolaus, die Bergkirche, die seit Jahrhunderten allen Bedrohungen trotzt. Der Titel weist auf den tieferen Sinn der Darstellung hin. Die großflächigen Stoffteile, in sehr dunklen bis sehr hellen Farben, symbolisieren die Vielfalt der Ereignisse, die schlechten und die guten Zeiten, die der altherwürdige Bau, Symbol der Beharrlichkeit, überdauert hat.

„Jesus – was wir aus seiner Lehre gemacht haben“ (Fig.7) stellt die Kreuzigung Jesu in traditioneller Weise dar, jedoch auf leuchtend rotem Hintergrund und umgeben von den Umrissen von Kriegern und Soldaten auf galoppierenden Pferden. Die Lehren des Erlösers haben die Menschen in blutigen Auseinandersetzungen, symbolisiert durch die rote Fläche und den agierenden Häschern, umgesetzt.

„Ein – und Auswanderung der Sachsen“ (Fig. 6) ist eine prägnante, knappe Darstellung der Geschichte der Siebenbürger Sachsen. Auf drei Bänder befindet sich eine Abfolge von aussagekräftigen Szenen, in denen die Ankunft der Siedler, der Überlebenskampf und die Abfahrt gezeigt werden. Zwischen den Bändern ist der Titel, in deutscher und rumänischer Sprache, angegeben. Ihre Präsenz in dem Gebiet, das sie Jahrhunderte lang bewohnt, bleibt jedoch sichtbar, im Bild symbolisiert durch eine Wehrkirche.

„Kreuz aus Săpânța“ (Fig.8) ist die Wiedergabe eines Kreuzes aus dem berühmten „Fröhlichen Friedhof“ in Săpânța in der Maramuresch .

Aus den vorgestellten Flickerbildern ist ersichtlich, dass es sich, von wenigen Ausnahmen abgesehen, um programmatische Kunst handelt, um erdachte Bildkompositionen.

Die Bildwerke, die einschneidende geschichtliche Ereignisse wiedergeben, weisen zwei unterschiedliche Gestaltungsformen auf: Sequenzen in zeitlicher Reihenfolge mit Beschriftung (*Ein – und – Auswanderung der Sachsen, Einiges aus der Geschichte der Stadt Schäßburg, Geschichte des Kommunismus*), und Einzeldarstellungen, die wichtige historische Ereignisse beinhalten (*Deportation – Januar 1945, Das XX Jahrhundert 1, 2, 3*).

Viele Darstellungen beinhalten soziale Aspekte, gesellschaftliche Veränderungen, das alltägliche Dasein (*So sind wir jetzt, Zigeunersitten als Vorbild?, Der Übergang*). Oft sind häusliche Alltagsprobleme, individuelle Sorgen und Zweifel dargestellt (*Unterschiede, Szenen einer Ehe, Letztes Spiel, Mütter, Familienstreitigkeiten 1, 2, 3*). Einige Bilder haben dekorativen Charakter (*Lilien, Pfingstrosen, Malven, Rumänischer Neujahrsbrauch, Kreuz aus Săpânța, Clematis*). Erwähnenswert ist auch die Verarbeitung des literarischen Werkes „*Micea Cărtărescu: Orbit*“.

Humorvoll werden einzelne Aspekte der Moderne gestaltet (*Rockkonzert 1, 2, 3*), ergreifend die Darstellungen von Tod und Leid (*Jesus – was wir aus seiner Lehre gemacht haben* (Fig. 7), *Geschichte des Kommunismus, Heimweh*).

Ein großer Teil der Flickerbilder ist nicht signiert, sie können jedoch unverkennbar der Künstlerin Lilian Theil zugeordnet werden. Aus der ursprünglichen Idee, keine Stoffreste wegzuerwerfen, ist eine neue Kunstform entstanden. Hiermit möchte die Künstlerin ganz bewusst ein Zeichen gegen die Wegwerfgesellschaft setzen.

Fig.1. Noii Sfinți / Die neuen Heiligen, 2007

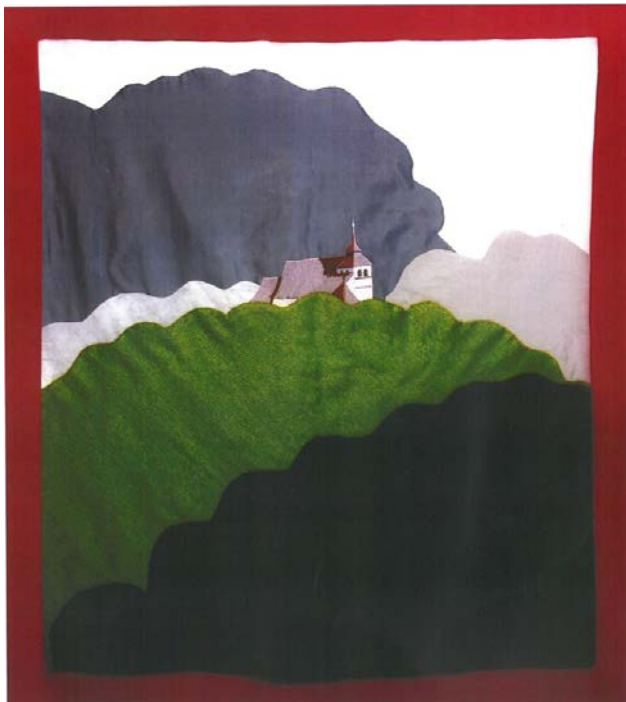

Fig.2. Perseverență / Standhaftigkeit, 2001

Fig. 3. Secolul XX (1) / Das XX Jahrhundert (1), 108 x112cm, 1990

Fig.4. Secolul XX (2) / Das XX Jahrhundert (2), 108 x112cm, 1990

Fig.5. Secolul XX (3) / Das XX Jahrhundert (3), 108 x 112 cm, 1991

Fig.6. Imigrarea și emigrarea sașilor, / Ein – und Auswanderung der Sachsen, 1992

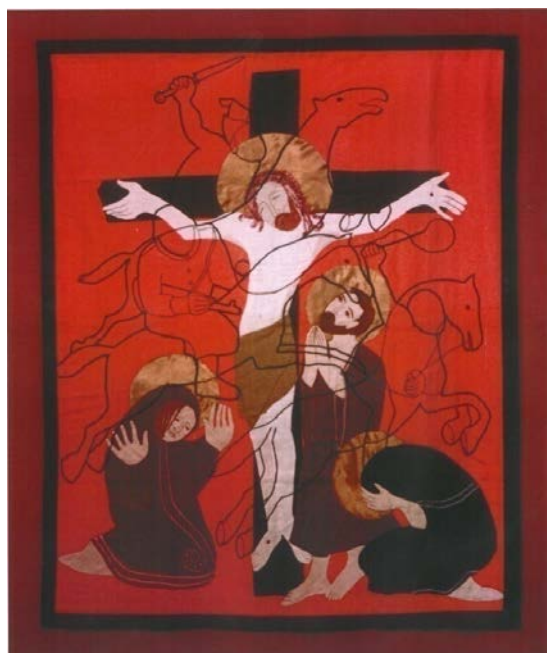

Fig.7. Isus – ce am făcut din învățătura lui, 2008
Jesus – was wir aus seiner Lehre gemacht haben

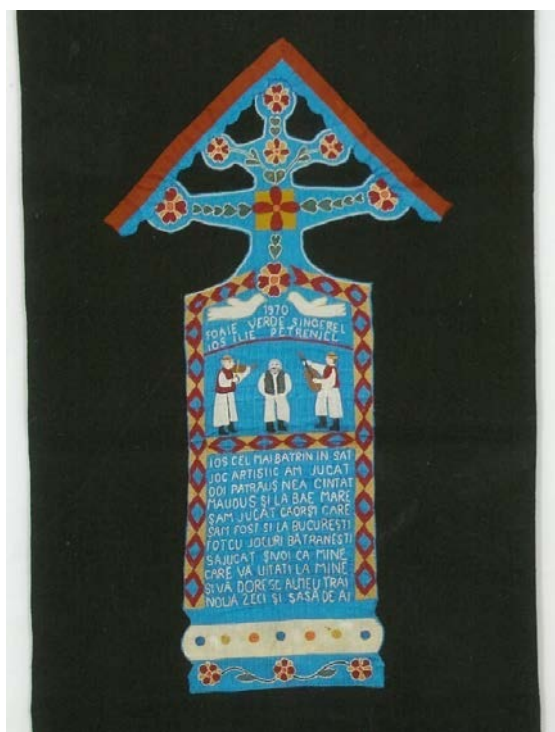

Fig.8. Cruce din Săpânța / Kreuz aus Săpânța, 2007